

Keresztség Nagykanizsán

„Észgy bántunk veletek, mint Ádesapa a gyermekeivel: vigasztaltunk és bántottunk benneteket. Kérlek, hogy Istentetsésre jöjjetek, hiszen ő királyi uralkodóba és dicsőségbe hív benneteket.” (1Thessz 2:11-12, Egyszerű fordítás Biblia).

Először tőbb mint hat éve láttam, amikor egy cserkészfoglalkozásra érkezett. Kedves gimnazista lány volt, vidáman jött, akárcsak a többiek oly' sokan, akik megfordultak csapatunkban.

Az én 2007-ben cserkészfoglalkozást tettem, és tovább komolyodott a dolog, amikor Bibliáról, Istenről kezdtem beszélni. Érdeklődésre tanítottuk, amire csak tudtuk. Sokat dolgoztunk, leginkább a cserkészéletet. Partnerünk lett, majd lassan közeledett hozzánk, amikor Budapestre került. Féltem, hogy távol lesz, de vigasztalt, hogy a hitnek annál inkább közelebbi barátja lett egyre szorosabb szolgálataiban.

Sokan

ostoba hiánnyal vagyunk arra, hogy a munkánknak eredménye legyen, hogy a mennyben majd csillagcsokrok legyenek a koronáinkon. Amikor a medencéhez kávétem, láttam, hogy az egész mennyvel tőbről származik, hogy milyen sokan megnéztek szemmel figyelték tanítását. Éreztem, hogy a versek és a kárus szolgálata, de mégis lelkészünk, Kis István igaz szolgálata is csupán egy szelete annak az új életnek, amiben a láthatatlan világok látnak részt.

Miután kilépett a világból kérésztől től. Hosszú, boldog sor állt előtte, ajándékokat kapott azokról, akik egyenlővé tette.

Bemértés. „Megkereszteltem tőgedet”. Fotócsatolás. Hullámsík. Ájlesztés.

Nedves ruhában boldogan nézett rám. Tekintetében ott volt Valaki más is.

Tóth Eszter 2014. június 14. Boldog születésnapot!

Á

Bekő Judit